

Uwaga! Artykuł przygotowany na konferencję Europejskiego Forum Prawa i Edukacji: „Nieuczciwość naukowa dylematy etyczne i konsekwencje prawne”, Warszawa październik 2020r. Organizator prof. Jerzy Bralczyk.

Przestępstwa, nieuczciwości i nieetyczne postępowanie w przewodzie habilitacyjnym

Habilitant: *dr n. med. Wojciech Ryniewicz*

Katedra Protetyki Stomatologicznej Instytutu Stomatologii Wydziału Lekarskiego

Uniwersytet Jagielloński Collegium Medicum.

Wniosek z dnia 18 kwietnia 2019r. o przeprowadzenie postępowanie habilitacyjnego w dziedzinie nauki medycznej, w dyscyplinie stomatologia.

Nr Wniosku 4-L-9521-2019. <https://www.ck.gov.pl/promotion/id/32396/type/l.html>

(Uwaga: w dniu 30 kwietnia nastąpił koniec obowiązywania tzw. Trybu 2011 w procedurach habilitacyjnych).

Z *autoreferatu Habilitanta*: Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art.16ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki

a) Tytuł osiągnięcia naukowego:

Jednotematyczny cykl 5 publikacji pod tytułem: Zastosowanie technologii cyfrowych w projektowaniu, wytwarzaniu i kontroli jakości uzupełnień do rehabilitacji układu stomatognatycznego.

1. **Ryniewicz Wojciech, Ryniewicz Anna M., Madej Tomasz, Wiśniewska Grażyna:** Strength estimation of teeth reinforced with different types of post systems, *Engineering Transactions*, 2017, vol. 65, nr 1 (czasopismo wyd. w kraju).
2. **Ryniewicz Wojciech, Ryniewicz Anna M., Bojko Łukasz, Pełka Piotr, Filipek Jolanta, Williams Stephen, Loster Bartłomiej W:** Three-dimensional finite element simulation of intrusion of the maxillary central incisor, *Biocybern. Biomed. Eng.*, 2016, vol. 36, nr 2, s. 385- 390 (czasopismo wyd.w kraju).
3. **Ryniewicz Anna, Bojko Łukasz, Ryniewicz Wojciech:** Microstructural and micromechanical tests of titanium biomaterials intended for prosthetic reconstructions, *Acta Bioeng. Biomech.*, 2016, vol. 18, nr 1, s. 121-127(czasopismo wyd. w kraju).
4. **Ryniewicz Wojciech I., Ryniewicz Anna, Wiśniewska Grażyna:** The evaluation of the accuracy of shape imaging of prosthetic abutment, *Acta Bioeng. Biomech.*, 2016, vol. 18, nr2, s. 43-50 (czasopismo wyd. w kraju)..
5. **Ryniewicz Wojciech, Ryniewicz Anna M., Bojko Łukasz:** The effect of a prosthetic crown's design on the accuracy of mapping an abutment teeth's shape, *Measurement*, 2016, vol. 91, s. 620-627.

O jednotematycznym cyklu 5 publikacji

- Technologie cyfrowe są stosowane od lat 60-tych XX wieku, w projektowaniu wytwarzaniu i kontroli jakości wyrobów. Do stomatologii zostały wprowadzone w latach 80-tych XX wieku, pod nazwą Digital Dental Technology. Współcześnie są to zaawansowane technologie, w pełni komercyjne, zdominowane przez potentatów na rynku o wielkiej wartości oraz powszechnie stosowane w stomatologii na całym świecie.

- Żadna ze wskazanych przez Habilitanta publikacji nie ukazała się w czasopiśmie stomatologicznym ani innym z dziedziny medycyny. Wszystkie ukazały się w czasopiśmie technicznych. Dr Wojciech Ryniewicz otrzymał stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych. Na jakiej podstawie?
- Oznacza to, że publikacje przedstawione przez dr W. Ryniewicza jako najważniejsze w jego dorobku, nie wniosły niczego nowego do stomatologii oraz nie zostały poddane ocenie środowiska lekarzy stomatologów ani w Polsce ani za granicą. Wskazuje to na zbyt niski poziom naukowy tych publikacji, aby redakcje i recenzenci czasopism medycznych dopuścili takie opracowania do druku.

Nepotyzm arogancki. Fałszywe oświadczenia

- Autorką wszystkich pięciu publikacji jest matka Habilitanta, dr Anna Ryniewicz, profesor Akademii Górniczo-Hutniczej zatrudniona wówczas na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Robotyki oraz w Instytucie Stomatologii CM UJ. Prowadzi w AGH zajęcia ze studentami z rysunku technicznego i podstaw zastosowania technologii cyfrowych w inżynierii (CAD/CAM), co dokładnie odpowiada tytułowi habilitacji i treści publikacji Habilitanta.
- Współautorami czterech spośród zgłoszonych publikacji są asystenci matki Habilitanta, pracownicy naukowo-dydaktyczni zatrudnieni na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Robotyki AGH: dr inż. Tomasz Madej oraz mgr inż. Łukasz Bojko, który od wielu lat i nadal jest doktorantem pani dr A. Ryniewicz. Specjalnością obydwu Panów, zarówno naukową jak i dydaktyczną są technologie CAD/CAM, modelowanie MES, symulacja cyfrowa, co dokładnie odpowiada tytułowi habilitacji i treści publikacji Habilitanta.
- W latach 2012 – 2019 mgr inż. Łukasz Bojko wykonał prace do **72 publikacji**, w których nazwisko **Ryniewicz** jako współautor występuje ponad **130 razy**, w tym dr Anny Ryniewicz (AGH) **67** razy, jej syna dr Wojciecha Ryniewicza (CM UJ) **37** razy i jej męża dr Andrzeja Ryniewicza (PK) **27** razy. (<http://www.bg.agh.edu.pl/pl/node/688>), W średniowiecznej Europie czeladnik pracował dla szefa często po 16 godzin dziennie, niepewny awansu.

{ Art. 4. EKPCz Zakaz niewolnictwa i pracy przymusowej
 2. Nikt nie może być zmuszony do świadczenia pracy przymusowej lub obowiązkowej. }

- Oświadczenia zarówno Habilitanta jak i pracowników AGH o udziale Habilitanta w tworzeniu publikacji nie są wiarygodne. Nie mogą być uznane za obiektywne, z uwagi na fakt powiązań rodzinnych Habilitanta z dr Anną Ryniewicz oraz na powiązania służbowe pomiędzy dr Anną Ryniewicz a jej asystentami, dr inż. Tomaszem Madejem i mgr inż. Łukaszem Bojko.
- Pan prof. dr hab. Eugeniusz Rokita w swojej recenzji zwraca uwagę na zbieżność nazwisk współautorów publikacji, która występuje we wszystkich pięciu publikacjach. Stwierdza: „*Nie wiem, czy jest to zbieżność przypadkowa, czy też wynika powiązań rodzinnych. Dla tej drugiej opcji konstatuje: „...pojawiają się pewne niejednoznaczności w ocenie osiągnięcia naukowego”.* Profesor Rokita podkreśla, że „obowiązują pewne zasady, które powinny być przestrzegane szczególnie w opracowaniach dla uzyskania stopnia naukowego.”

- Ponadto prof. Eugeniusz Rokita napisał w swojej recenzji znamienne zdanie w sprawie udziałów Habilitanta (80-90%): w badaniach, których wyniki wykorzystano w publikacjach: „*pozostawiam bez komentarza prostą arytmetykę*”.
- Pani prof. dr hab. Teresa Sierpińska we wniosku końcowym swojej recenzji stwierdza: „*Chciałam też zwrócić uwagę na to, iż w załączniku 3/II/D Habilitant przypisał sobie zbyt wysoki udział procentowy w pracach nad publikacją, nieadekwatny do pozycji współautora*”. Pani prof. Teresa Sierpińska wybrała do recenzji przykłady 6-ciu publikacji, gdzie rażące jest mijanie się Habilitanta z prawdą. Np. w publikacji nr. 53 (dwóch współautorów) jest na drugiej pozycji i przypisuje sobie 85% udziału. W pozycjach 33 i 47 (trzech współautorów) będąc trzecim współautorem przypisuje sobie po 80% w każdej z tych publikacji. To jest nieprawda i arogancja.
- Na podstawie analizy wykształcenia, przygotowania i doświadczenia zawodowego oraz zadań wykonywanych w pracy naukowo-dydaktycznej na uczelni jest oczywiste, że jedynym uzasadnieniem obecności pracowników Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Robotyki Akademii Górniczo-Hutniczej jako autorów publikacji wskazanych w postępowaniu habilitacyjnym i innych publikacjach dr W. Ryniewicza, było wykonanie zadań polegających na **zastosowaniu technologii cyfrowych do projektowania, wyznaczania naprężeń, odkształceń i przemieszczeń oraz wytwarzania i kontroli dokładności odwzorowań**. Są to zadania typowe dla inżynierii mechanicznej, niezależnie od obiektów, których dotyczą. Zarazem jest to tytuł osiągnięcia naukowego, wskazanego w postępowaniu habilitacyjnym dr Wojciecha Ryniewicza.
- W 2019 roku Komisja Etyki AGH oraz władze Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Robotyki udowodniły dr Annie Ryniewicz i jej asystentom oszustwa wyłudzenia publicznych pieniędzy oraz czterokrotnego opublikowanie tego samego artykułu i wykorzystanie autoplagiów do przestępstwa. Wykonanie ekspertyzy w tej sprawie zlecono zewnętrznemu instytutowi. Konkluzja nie ulega wątpliwości. Nieuczciwości popełnione przez współautorów cyklu 5 publikacji wskazanych do postępowania habilitacyjnego są opisane w Aneksie.
- W świetle przedstawionych faktów, argumentów oraz popełnionych nieuczciwości, całkowicie niewiarogodne są oświadczenia współautorów o udziale w tworzeniu 5-ciu publikacji stanowiących jakoby „osiągnięcie naukowe” Habilitanta.
- Przedstawione fakty dowodzą, że najważniejsze prace, które stanowią treść cyklu 5 publikacji wskazanych do postępowania habilitacyjnego dr W. Ryniewicza jako jego osiągnięcia naukowe w dziedzinie zastosowania technologii cyfrowych w stomatologii, zostały wykonane przez pracowników Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Zapewne dr W. Ryniewicz wykonał do tych publikacji prace typowe dla praktyki stomatologicznej, jak skany, wyciski, itp., które jednak nie mają wartości naukowej.

Nieuczciwości naukowe i fałszywe informacje medyczne - publikacje Nr1 i Nr2

- Wprowadzanie do zasobów wiedzy medycznej informacji fałszywych lub niesprawdzonych rodzi poważne niebezpieczeństwo, że ktoś przyjmie te dane za prawdę i zastosuje w praktyce medycznej. Obrazy i liczby „produkowane” przez komputer robią wrażenie wiarygodnych,

pomimo że takimi nie są. Takie zagrożenie nakłada na publikujących obowiązek precyzyjnego opisu założeń do modelu i symulacji komputerowej oraz opisu metody i **weryfikacji** doświadczalnej wyników symulacji, o czym Habilitant nawet nie wspomina.

- W publikacjach oznaczonych Nr. 1 i 2, które zawierają modele MES, Autorzy utajnili fundamentalną informację. Milcząco założyli, że wszystkie materiały układu stomatognatycznego są jednorodne, izotropowe oraz mają liniowe charakterystyki naprężenie-odkształcenie, niezależne od czasu. Nieujawienie tych założeń jest poważnym naruszeniem zasad obowiązujących w nauce, które można nazwać oszustwem naukowym.
- W rzeczywistości materiały, z których zbudowany jest ząb i kość są niejednorodne, anizotropowe i nieliniowe (odkształcenie nie jest proporcjonalne do naprężenia), o czym wiedział zarówno Habilitant jako lekarz stomatolog, jak i wiedziała jego matka dr Anna Ryniewicz, inżynier mechanik znający właściwości mechaniczne ludzkich kości. W publikacjach 1 i 2 nie ma żadnej wzmianki o tym fakcie ani żadnej dyskusji lub wzmianki na temat założeń do modelu, co wskazuje na celowe wprowadzenie czytelnika w błąd.
- Założenia do modelu MES zatajone przez Autorów są sprzeczne z naturą modelowanych kości, zębów i ozębnej, co doprowadziło do uzyskania nieprawdziwych danych o stanie naprężeń, odkształceń i przemieszczeń w układzie stomatognatycznym. Ten manewr umożliwił osobie, która tworzyła modele sprowadzenie zadania do łatwego do obliczeń (hipoteza HMM), typowego przykładu MES dla studentów studiów politechnicznych, takich jak np. dla konstrukcji stalowych.
- W artykułach, na które powołano się w publikacji Nr1 są podane zastrzeżenia i ograniczenia stosowalności takich założeń oraz wątpliwości co do wyników symulacji. Dr Wojciech Ryniewicz świadomie pomija te istotne kwestie, co jest oszustwem naukowym.
- Sposób potraktowania ozębnej w modelach przedstawionych w publikacjach 1 i 2 i podważa zaufanie do Habilitanta oraz do Jego naukowej wiedzy w tematyce, którą sam zgłosił do postępowania habilitacyjnego. Ozębna (więzadło przyzębia PDL – Periodontal Ligament) jest niezwykle ważnym elementem dynamiki układu stomatognatycznego. Odgrywa fundamentalną rolę zarówno w mocowaniu zęba oraz rozkładzie naprężeń pomiędzy zębem a kością jak i w dynamice procesu przenoszenia obciążenia z zęba na kość, w tym przemieszczeń zęba oraz tłumieniu obciążeń uderowych i drgań podczas gryzienia i żucia.
- Nałożone na ozębną funkcje są możliwe do spełnienia m.in. dzięki jej złożonym charakterystykom mechanicznym: silnie nieliniowej zależności odkształcenia od naprężenia oraz wiskoelastyczności. Dla materiałów wiskoelastycznych charakterystyki wytrzymałościowe zależą od czasu. Wyniki badań charakterystyk mechanicznych ozębnej są publikowane od ponad dwudziestu lat. W prezentowanym modelu zatajono tę wiedzę przed czytelnikiem i założono stałą wartość modułu sprężystości przyzębia (peridontium), czyli niezależną ani od odkształcenia ani od czasu. Nie zamieszczono żadnego komentarza na ten temat.
- Twierdzenia napisane w publikacji Nr1, jakoby: "...the cushioning nature of the periodontium is visible", a także „The **amortization** of displacements coming from occlusion forces occurs in the periodontium...” jest to świadome wprowadzanie czytelnika w błąd, czyli oszukiwanie.

Definicja amortyzacji oraz warunki jej wystąpienia są znane, zwłaszcza inżynierom mechanikom. W tym modelu na pewno amortyzacja nie może występować.

- Zdanie z publikacji nr 1: „Oryginalnym rozwiązaniem przedstawionym w pracy jest dodanie przyzębia w modelu badawczym” – jest zdaniem fałszywym. Stosowane są zamiennie terminy *periodontal ligament* i *periodontium dla tej samej struktury*, co jest błędem merytorycznym.
- W czasopismach z dziedziny stomatologii są setki publikacji na temat właściwości przyzębia, w tym szczególnie ozębnej (PDL periodontal ligament - więzadło ozębnej) i funkcji które spełnia w układzie stomatognatycznym. Nie jest możliwe, aby do Habilitanta nie dotarła informacja o niezwykłych właściwościach mechanicznych PDL, opisywanych w tak renomowanych czasopismach, jak np. *Journal of Dental Biomechanics*, *Journal of Periodontology*, *Journal of Biomechanics*, *Journal of Dental Research*, *Journal of Medical and Dental Sciences*, *European Journal of Orthodontics*, *Archives of Oral Biology*, *Biomaterials*, *International Dental Journal*, *Journal of Oral Rehabilitation*, *Journal of the Mechanical Behavior of Biomedical Materials*, *Journal of Dentistry*, *Protect. Stomatol.*
- Oznacza to, że Habilitant w publikacjach 1 i 2 świadomie wprowadził nieprawdziwe informacje do przestrzeni wiedzy medycznej.

Metaloznawstwo. Zawłaszczenie badań. Autoplagiaty. Publikacja Nr3

- Publikacja Nr 3 nie zawiera treści związanych z tytułem osiągnięcia naukowego, podanym przez Habilitanta. Jest przykładem niepotrzebnej straty czasu i energii przez lekarza stomatologii. Tytan i jego stopy są doskonale znane i przebadane od lat 50-tych. Zarówno mikrostruktury jak i właściwości tytanu i jego stopu Ti6Al4V po różnych rodzajach obróbki są opublikowane i dostępne, w tym właściwości elementów wykonanych ze stopu Ti64.
- Bulwersujący jest brak wśród autorów publikacji nazwisk osób, które przeprowadziły badania mikrostruktury na mikroskopach optycznym i skaningowym oraz mikrotwardości i modułu sprężystości na Micro Combi Testerze. Właśnie te badania, podane w tytule, stanowią całą naukową treść publikacji Nr3. Jak Habilitant objaśni swój rzekomy udział 80-90% w tej publikacji oraz udziały osób, które faktycznie wykonały badania oraz udziały dwóch pozostałych współautorów, swojej matki i jej asystenta?
- W publikacji Nr3 aż dziesięć razy powtórzony jest skrót CAD/CAM, chociaż Autorzy nie wykonali żadnego zadania cyfrowego. Takie postępowanie nosi cechy mactwa.
- Wniosek wynikający z tych badań jest trywialny: okazało się, że technika przyrostowa: „może służyć jako alternatywa dla tradycyjnych metod opartych na tradycyjnym odlewaniu, a także na frezowaniu”. O czym wiadomo było od co najmniej 15 lat.
- W 1995 roku firma EOS wdrożyła technologię DMLS (druk 3D np. z metalu). Według Autorów jedna z próbek badanych do publikacji Nr3 została wykonana na maszynie EOSINT M 270, wprowadzonej na rynek w 2004r . Oto krótka informacja komercyjna o tej maszynie: *Maszyna EOSINT M 270 jest w stanie wykonać 450 koron protetycznych w ciągu 24 godzin umożliwiając obsługę masową dla pacjentów. Produkty końcowe wykonane są w zgodzie*

z normami EN1641 oraz ISO EN22674. Obecnie na świecie działa ponad 60 tego typu systemów dostarczając około 6,8 miliona koron dla pacjentów rocznie.

- Oznacza to, że mamy do czynienia z produkcją o dużej skali na rynku o olbrzymiej wartości, ściśle znormalizowaną, precyzyjną i wprzęgniętą w bieżący system kontroli jakości. System pracuje od 15 lat na całym świecie. Czego w tym systemie poszukiwali Autorzy publikacji Nr3 i serii podobnych publikacji w różnych czasopismach, odległych od stomatologii? Komu i do czego miałyby się przydać wyniki tych badań w Przeglądzie Elektrotechnicznym lub w serii TRANSPORT Zeszytów Politechniki Śląskiej, albo też w Int. J. Eng and Innov. Techn.? Czy jest to tylko sprytny sposób na pomnażanie liczby publikacji, o czym może świadczyć cała seria bliźniaczych artykułów o tytanie i jego stopie Ti64?
- 1. Anna M. RYNIOWICZ¹, Łukasz BOJKO, Wojciech RYNIOWICZ. *Pomiary własności mikromechanicznych tytanu i jego stopu przeznaczonych na konstrukcje protetyczne. Przegląd Elektrotechniczny, ISSN 0033-2097, R. 90 NR 5/2014, str. 150-152.*
- 2. Anna M. Ryniewicz, Łukasz Bojko, Wojciech Ryniewicz, Paweł Pałka. *Badania biomateriałów metalowych do komputerowego wspomagania projektowania i wytwarzania stałych konstrukcji protetycznych. Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej 2014 seria: Transport z. 82 nr kol. 1903.*
- 3. Anna M. RYNIOWICZ, Łukasz BOJKO, Wojciech Ryniewicz, Andrzej Ryniewicz, Rafał Bogucki, Paweł PAŁKA *Micro structural tests of titanium and its alloy used in the making of prosthetic reconstructions International Journal of Engineering and Innovative Technology (IJEIT) ; ISSN 2277-3754. — 2014 vol. 3 iss. 10, s. 175–180 [Matka, ojciec i syn)., Inne: BG AGH, BG UJ.*
- Każde z wymienionych czasopism żąda od autorów oświadczenia o oryginalności treści artykułu złożonego w redakcji, czyli oświadczenia o tym, że informacje zawarte w tej publikacji nie były ani też nie będą publikowane gdzie indziej. Wynika stąd, że współautorzy tych publikacji, w tym Habilitant, mogli złożyć fałszywe oświadczenia.
- Badania mikrostruktury mają sens wtedy, gdy opracowuje się nowy materiał, lub np. nową technologię. W przypadku publikacji Nr3 oraz serii przytoczonych publikacji te okoliczności nie zachodzą. Zarówno materiały jak i technologie zastosowane do wytworzenia elementów są doskonale znane od wielu lat. Takie badania są stratą czasu i energii.
- W recenzjach osiągnięć Habilitanta zawarte są liczne uwagi o tym, że w publikacjach Habilitanta prezentowane są zagadnienia już dawno zdezaktualizowane jako przedmiot badań naukowych.
- W spisie literatury publikacji Nr3 są **dwa plagiaty** pracy magisterskiej studenta AGH Pawła Szlempa, w których figuruje nazwisko Habilitanta (opis w Aneksie).

[18] RYNIOWICZ A.M., RYNIOWICZ W., *Strength tests and tribological properties of titanium intended for construction of permanent prosthetic restorations*, Implant Prosthetics, 2008, 1(30), 42–47.

[19] RYNIOWICZ A., RYNIOWICZ W., *The Estimation of Selected Properties of Titanium to Performance of Prosthetic Restorations in CAD/CAM*, Polish Journal of Environmental Studies, 2007, 16(6C), 348–353.

Standardowe wykorzystanie komercyjnego programu. Publikacja Nr4

- Habilitant napisał: „W prezentowanym cyklu publikacji przedstawiłem zagadnienia, które pozwalają na: ocenę dokładności i niepewności odwzorowania filarów protetycznych

z zastosowaniem skanowania obiektów oraz numerycznego modelowania trójwymiarowego (publikacja 4)

- W pomiarach przedstawionych w publikacji Nr4 program Geomagic Qualify został zastosowany dokładnie w takim celu, w którym zostało utworzony ok. 20 lat temu i nadal jest powszechnie stosowany np. w przemyśle do bieżącej kontroli jakości, w celu sprawdzania wyprodukowanych detali pod względem ich zgodności z kształtem zaprojektowanym, lub np. zgodności z kształtem odniesienia, wytworzonym przy użyciu odwrotnego odwzorowania. W przypadku pomiarów przedstawionych w publikacji Nr4 program Geomagic Qualify posłużył do oceny wycisków dentystycznych.
- Nie wiadomo, na czym miałyby polegać naukowy charakter tej publikacji? Porównanie walorów kilku mas wyciskowych dla pojedynczych zębów, uprzednio wyrwanych pacjentom, w żadnym stopniu nie oddaje możliwej złożoności i trudności wykonania poprawnego wycisku w ustach pacjenta, a więc i wyboru masy wyciskowej do konkretnego zadania. Zatem nie ma podstaw do uogólnień dotyczących jakości mas wyciskowych. Jeżeli według Autorów treść zawarta w publikacji Nr4. jest ważna dla stomatologów, to ta publikacja powinna być znaleźć się w czasopiśmie adresowanym do stomatologów a nie do inżynierów. Zawarta w publikacji konkluzja jest trywialna.

Autoplagiat w przewodzie habilitacyjnym - publikacja Nr5

Z autoreferatu Habilitanta:

Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki :

a) Tytuł osiągnięcia naukowego:

5. Ryniewicz Wojciech, Ryniewicz Anna M., Bojko Łukasz: The effect of a prosthetic crown's design on the accuracy of mapping an abutment teeth's shape, Measurement, 2016, vol. 91, s. 620-627.

jest autoplagiatem publikacji:

Wojciech RYNIWICZ, Anna M. RYNIWICZ, Łukasz BOJKO. Ocena szczelności koron protetycznych w zależności od technologii ich wykonania. Przegląd Elektrotechniczny, ISSN 0033-2097, R. 91 NR 5/2015

Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego w dniu 25 czerwca 2003r uchwalił Akademicki Kodeks Wartości, w którym w punkcie 8 dobitnie ujęta jest sprawa autoplagiatu jako „wielokrotnego sprzedawania tych samych produktów”:

Autoplagiat jest szczególnie godną potępienia postawą etyczną członka społeczności akademickiej, zarazem też stanowiąc ciężkie naruszenie prawa.

Ponadto Habilitant oraz jego matka i jej asystent zawierając umowy wydawnicze i przekazując prawa autorskie oszukali Elsevier, wydawcę czasopisma Measurement::

1. **Czasopismo Przegląd Elektrotechniczny:** „ Nadesłanie artykułu do redakcji jest równoznaczne z przekazaniem redakcji praw autorskich do tej publikacji”.

2. Measurement : Articles submitted for publication **must be original** and must not have been submitted to **any other publication**.

- Według Autorów, celem pracy przedstawionej w publikacji Nr5 ma być przeprowadzenie oceny szczelności korony dentystycznej. Próba szczelności jest procedurą ściśle określoną. Autorzy nie przeprowadzili próby szczelności. Ocenili dokładność odwzorowania kształtu filara zęba w koronie dentystycznej, wytworzonej trzema sposobami. Praca polegała na wykonaniu obrazów metodami znanymi od wielu lat, a następnie porównaniem tych obrazów przy użyciu standardowego programu komputerowego.
- Wniosek wynikający z publikacji Nr 5 zawiera się w stwierdzeniu, że powszechnie stosowane od wielu lat sposoby wytwarzania koron dentystycznych spełniają wymogi. Gdyby któryś ze znanych sposobów wytwarzania koron nie spełniał określonych wymogów, to by go nie stosowano. Jest to bardzo konkurencyjny rynek o wielkiej wartości. Producenci zarówno sprzętu jak i oprogramowania komputerowego dla gabinetów dentystycznych monitorują dokładność odwzorowania.

Recenzenci w przewodzie habilitacyjnym

Prace opublikowane w artykułach wskazanych przez Habilitanta jako jego dorobek naukowy w postępowaniu habilitacyjnym są osadzone w inżynierii mechanicznej. Dotyczą obliczania naprężeń, odkształceń i przemieszczeń metodami cyfrowymi, takimi jak metoda elementów skończonych oraz stosowania systemów wspomagania projektowania i wytwarzania (CAD/CAM) przeniesionych do medycyny wprost z mechaniki już w latach 80-tych. Także wyznaczanie właściwości mechanicznych metali, jak mikrotwardość, moduł sprężystości i wytrzymałość także mają swoje źródło w inżynierii mechanicznej. Za sprawą maszyn, urządzeń i programów komputerowych te technologie trafiły do medycyny, w tym do stomatologii, jednak nie można oczekiwać od lekarzy szczegółowej znajomości np. podstaw teoretycznych metody elementów skończonych. Lekarze powinni otrzymywać od sfery technologii niezawodną aparaturę, maszyny i narzędzia oraz oprogramowanie komputerowe do jak najlepszego wykonywania zadań medycznych.

Recenzenci nie mogli domniemywać, że Autorzy publikacji postępują nieuczciwie, np. zatajając w przedstawionych publikacjach założenia do modelu MES, czy też publikując fałszywe informacje uzyskane z symulacji przeprowadzonej na wadliwym modelu, nie informując o tych mankamentach. Takie nasilenie nieuczciwości w postępowaniach habilitacyjnych nie jest na porządku dziennym.

Jednak należy zwrócić uwagę na przemilczenie przez Recenzentów aż nadto rażącego nepotyzmu! W całym dorobku dr Wojciecha Ryniewicza, tak jak w pięciu wskazanych publikacjach, widać dominujący udział Jego matki, dr Anny Ryniewicz i jej asystentów z Akademii Górniczo-

Hutniczej. Recenzenci nie mogli nie zauważyć tak rażącego złamania zasad etyki akademickiej oraz dobrej praktyki badań naukowych.

ANEKS

Plagiaty

Wszystkie wyniki badań w formie tabel, wykresów i obrazów uzyskane, opracowane i zamieszczone w pracy magisterskiej Pawła Szlempa pt.: Badania tytanu przeznaczonego na stałe konstrukcje protetyczne, WIMiR AGH Kraków 2006/2007, zostały bez podania ich autora skopiowane do artykułów zamieszczonych w spisie literatury publikacji Nr3:

- Ryniewicz A.M., Ryniewicz W.: Badania wytrzymałościowe i tribologiczne tytanu przeznaczonego do wykonawstwa stałych uzupełnień protetycznych. „Implantoprotetyka”, tom IX, nr I(30), 2008, s. 42-47. [Afiliacja podana przez Autorów tylko w CM UJ]
- Ryniewicz A.M., Ryniewicz W.: The Estimation of Selected Properties of Titanium to Performance of Prosthetic Restorations in CAD/CAM. „Polish Journal of Enviromental Studies”, Vol. 16, No. 6C, 2007, p. 348-353. [Afiliacja podana przez Autorów tylko CM UJ]
- A.M. Ryniewicz. Badania wytrzymałościowe i tribologiczne tytanu Everest T-Blank przeznaczonego do wykonawstwa stałych uzupełnień protetycznych. Protet. Stomatol.2007 T. 57, nr 5 supl., s. 49. [Afiliacja podana przez Autorów tylko CM UJ].

W tej sprawie już raz zastosowano moralność Kalego: „Jeśli student plagiatuje to jest zły uczynek, dobry jest jak profesor plagiatuje pracę studenta”. Postępowanie wyjaśniające w sprawie tych plagiatów zostało umorzone bez orzeczenia o czymkolwiek. Dla zwykłej przyzwoitości należy tą sprawę podjąć. Na życzenie badania antyplagiatowego wysłamy kopie pracy magisterskiej i plagiatów. Anna Ryniewicz i Wojciech Ryniewicz podpisali fałszywe oświadczenia w redakcjach czasopism o oryginalności składanych publikacji. To jest plagiat i dwa autoplagiaty z plagiatu!

Falszowanie i fabrykowanie wyników badań

Sprawa dotyczy artykułu: Wojciech RYNIIEWICZ, Anna M. RYNIIEWICZ, et al. : “Dentinogenesis imperfecta-hardness and Young modulus of teeth”, Acta of Bioengineering and Biomechanics, Vol 13, Nr. 3, 2013.

Oszustwo naukowe polega na zawyżeniu liczebności próby pacjentów, w celu stworzenie pozoru istotności statystycznej wyników badań – bardzo ważnej w badaniach medycznych. Na zarzuty w tej sprawie dr Anna Ryniewicz twierdziła jakoby większość badań do tego artykułu zostało wykonanych przez firmę Anton Paar, która zaprzeczyła jakoby wykonała takie badania. W publikacji nie ma nazwy tej firmy ani wzmianki o tym, że badania były wykonane na dwóch różnych instrumentach. Jedne na aparacie Micro Combi Tester, który jest w Laboratorium Tribologii

i Inżynierii Powierzchni AGH. Drugie badania, według oświadczenia dr Anny Ryniewicz wykonał ktoś nieznany, kto jakoby przywiózł do jej gabinetu aparat MCT z firmy Anton-Paar (instalacja i justowanie to kilka godzin + transport z Warszawy?) i wykonał pomiary. Wersja nieprawdziwa i absurdalna, jednak wystarczająca do wyciszenia sprawy.

Błędy w badaniach tribologicznych materiałów dentystycznych

W bibliografii Habilitanta znajdują się kilka publikacji dotyczących badań tribologicznych materiałów dentystycznych. Wszystkie wyniki badań odporności na zużycie, wykonane w AGH na maszynie czterokulowej firmy Roxana Machine Works, są obarczone błędami nawet 100%. Maszynę Roxana wyprodukowano w latach 70-tych, ze ściśle określonym przeznaczeniem do testowania olejów smarnych i smarów, w warunkach bardzo dużych, ekstremalnych dla oleju obciążeniach oraz przy dużych prędkościach. Ta maszyna po prostu nie nadaje się do testowania materiałów dentystycznych, o czym dr Anna Ryniewicz wiedziała. Pomimo tego opublikowane zostały artykuły, m.in.:

- Tribologia 3/2017, s, 29-38.
- Implantoprotetyka 2008 : T. 9, nr 1, s. 42-47,
- Pol. J. Environ. Stud. 2007 : Vol. 16, nr 6C, s. 348-353,
- Protet. Stomatol.2007 T. 57, nr 5 supl., s. 49,
- Tribologia 4/2018 p. 97–105.

Sprawa błędów, które dyskwalifikują wyniki testów materiałów dentystycznych na tej maszynie jest znana Radzie Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Robotyki AGH. Jest to seria całkowicie niewiarygodnych, fałszywych danych wprowadzonych przez Habilitanta i jego matkę, dr Annę Ryniewicz do przestrzeni wiedzy medycznej.

Autoplagiaty dr Anny Ryniewicz i jej asystentów

Sprawa autoplagiatu jako „wielokrotnego sprzedawania tych samych produktów”, w sposób dobitny jest ujęta w punkcie 8 Akademickiego Kodeksu Wartości przyjętego przez Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego w dniu 25 czerwca 2003 r.,

Autoplagiat jest szczególnie godną potępienia postawą etyczną członka społeczności akademickiej, zarazem też stanowiąc ciężkie naruszenie prawa.

Dr Anna Ryniewicz z asystentami czterokrotnie opublikowali ten sam artykuł z wynikami prostych pomiarów lepkości olejów. Autoplagiaty wykorzystali do wyłudzenia publicznych pieniędzy. Składając publikacje u wydawcy Autorzy artykułów podpisali pod odpowiedzialnością karną fałszywe oświadczenia o tym, że *artykuł przesłany do druku zawiera oryginalne informacje, które dotychczas*

nigdzie nie były publikowane i nie zostały przekazane do druku w innym czasopiśmie. Oszukane zostały: Redakcja Zeszytów Naukowych Politechniki Śląskiej, Wydawnictw Politechniki Krakowskiej oraz Czasopisma Diagnostyka - Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Technicznej.

Silna protekcja w tle

Arogancja tak bulwersująca nie byłaby możliwa bez poczucia bezkarności wynikającego z silnej protekcji zapewnianej przez osobę wysoko ułożoną w strukturze organizacyjnej nauki polskiej. Źródeł aroganckiej nieuczciwości w tym przekrętów w procedurach awansowych należy szukać w tego typu protekcjach. Rezultatem są awanse miernych kandydatów, pociągające za sobą dalszy upadek nauki polskiej na wiele dziesięcioleci.

Dr Wojciech Ryniewicz nie przedstawił żadnych osiągnięć, które zasługiwałyby na miano osiągnięci naukowych w dziedzinie nauk medycznych w dyscyplinie stomatologia. Korzystając z pracy swojej matki i jej asystentów umieścił swoje nazwisko w publikacjach zawierających prace inżynierskie z dziedziny inżynierii mechanicznej i materiałoznawstwa. Prace te polegały na standardowym wykorzystaniu komercyjnych programów komputerowych, mikroskopów itp. przez osoby zajmujące się profesjonalnie technologiami CAD/CAM, metodą MES, mikroskopią, itp.

Zarówno treść publikacji wskazanych przez dr Wojciecha Ryniewicza, jako jego dorobek naukowy do postępowania habilitacyjnego jak i profil czasopism, w których zostały wydane oraz zdecydowana przewaga inżynierów wśród autorów publikacji podważają prawo osób i instytucji decyzyjnych do nadania stopnia naukowego w dziedzinie nauk medycznych.

Prezentowane publikacje nie wniosły niczego nowego do stomatologii. Jednak wniosły sporo patologii, z których należy rozliczyć zarówno dr Wojciecha Ryniewicza jak i współautorów plagiatów, autoplgiatów i innych nieuczciwości.

Awansowanie miernych pracowników naukowych w interesie ich przełożonych i rodzin, poprzez różnego rodzaju protekcje oraz utrącanie wybitnie zdolnych uczonych to jedna z najważniejszych przyczyn rażąco słabych wyników naszej nauki na tle nauki w krajach UE oraz nauki światowej. Blisko 50 proc. respondentów ankiety przeprowadzonej przez Fundację Nauka Polska wskazało, że w ich jednostce naukowej są osoby, które otrzymały stopień doktora habilitowanego pomimo niewielkich osiągnięć naukowych, podczas gdy innym odmówiono nadania tego stopnia mimo dużo większego dorobku. Ze szlachetnej rywalizacji w sferze osiągnięć naukowych uczyniono brudną grę. „Przekręty habilitacyjne” stają się tradycją rodzinną – przechodzą np. z matki na syna, jak to ma miejsce w opisywanym przypadku. Patologia rodzi patologię, z przyzwoleniem uczciwych ludzi, którzy nic nie robiąc niechcący przyzwalają, oraz ze wsparciem zdemoralizowanych protektorów.

W przededniu Konferencji zasadne jest pytanie: jaki wpływ na bardziej skuteczne zwalczanie patologii w środowisku naukowym i akademickim mają konferencje na temat nieuczciwości w nauce? Czy wystąpienia, wykłady, referaty i prezentacje, najczęściej na wysokim stopniu ogólności, bez konkretnych przykładów, mają jakiś wpływ na sposób traktowania różnych patologii przez władze uczelni i instytutów naukowych, przez recenzentów i instytucje centralne jak CK i RDN?

Można wskazać wiele przykładów ewidentnie patologicznych postępowań awansowych, które zostały opisane w pismach do CK oraz w mediach, a mimo to uszły bezkarnie.

Sprawę habilitacji dr Wojciecha Ryniewicza jako szczególnie bulwersującą, gdyż dotyczy nauk medycznych, będziemy monitorować w mediach. Oczekujemy zdecydowanej interwencji władz Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów oraz Rady Doskonałości Naukowej w tej sprawie. Haniebne są tłumaczenia stosowane w takich sytuacjach, że przepisy nie zostały naruszone, więc nic nie da się zrobić! Wobec aż takiego nasilenia nieuczciwości w tym postępowaniu, pozostawienie stopnia doktora habilitowanego dr W. Ryniewiczowi będzie skazą na etyce nauki polskiej po wsze czasy.

Fundacja Etyka w Nauce